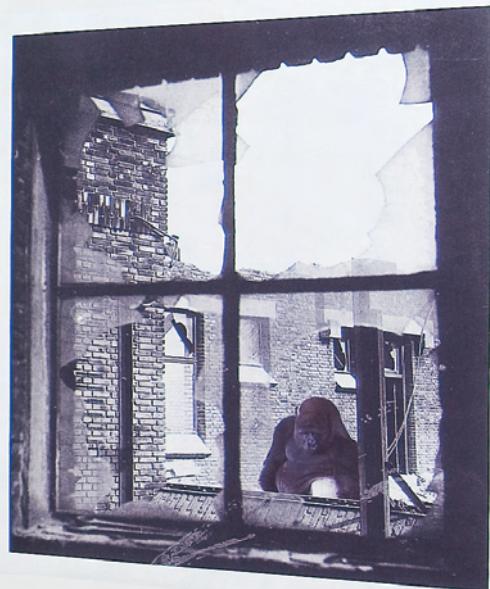

PROPOSALS
FOR
**NEW
NATURE
RESERVES**

I WILL SEE
A PHOTO
OF THESE
FOR EVER

END YOU
GRAPH
KY
RYDAY

11.2
126

West
Den Haag

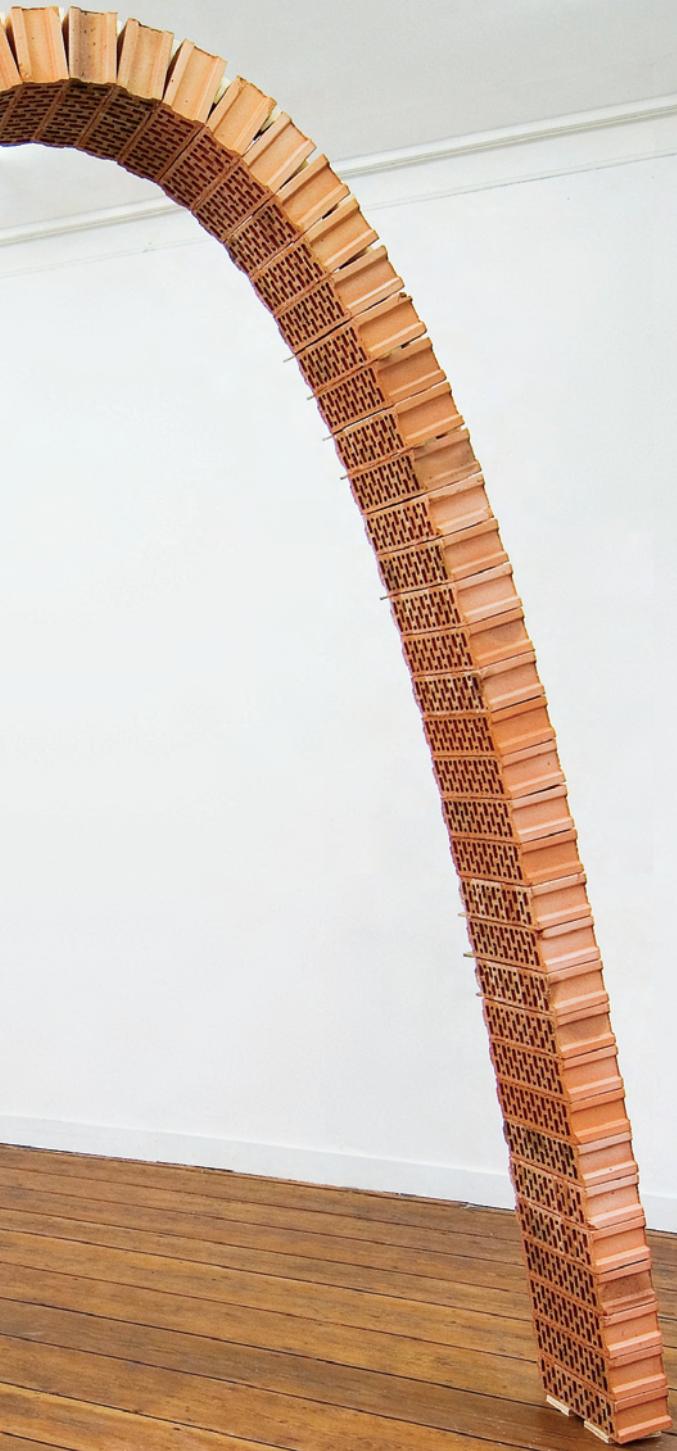

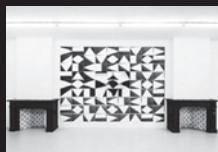

West

ANNUAL 02

INTERVENTIONS 2008
Peter Luining
 323 shots for
 ctrlaltdelete.org
 West, SEPTEMBER 2008

NEUTRAAL OVER
 NORMAAL
Maarten Janssen
 Installation
 West, SEPTEMBER 2008

UNTITLED
Marius Lut
 Painting
 West, OCTOBER 2008

UNTITLED
Marius Lut
 painting
 West, MAY 2009

UNTITLED
Marius Lut
 Wallpainting
 Billytown, MAY 2009

NEST (DETAIL)
Wannes Goetschalckx
 Site-specific installation
 West, MAY 2009

HONDHOK
Wannes Goetschalckx
 Sculpture
 West, MAY 2009

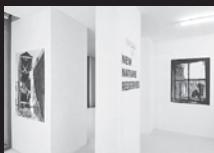
TWINS
Ejderken A Tastekin
 Site-specific installation
 West, JANUARY 2009

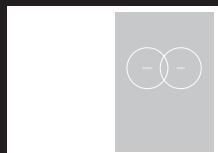
BIKES
Oskar de Kieft
 Installation view
 West, JANUARY 2009

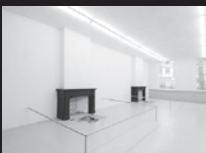
NEW NATURE
 RESERVES
Harmen de Hoop
 Print
 West, FEBRUARY 2009

NEW NATURE
 RESERVES
Harmen de Hoop
 Installation view
 West, FEBRUARY 2009

A GUEST + A HOST =
 A GHOST (after Duchamps)
Dane Mitchell
 Print
 West, NOVEMBER 2008

SPINOZA INVOCATION
 INHALE & EXHALE
Dane Mitchell
 Site-specific installation
 West, NOVEMBER 2008

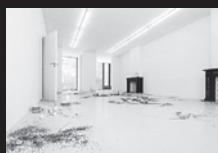
SUMMONING THE DEAD
 ANCIENTS SPELL
Dane Mitchell
 Installation view
 West, NOVEMBER 2008

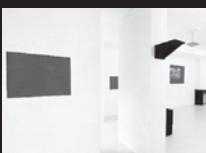
RESTAURATIEWAGENS
Arianne Olthaar
 DVD/8 MM
 Premiere
 West, MARCH 2009

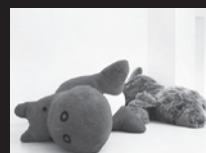
UNTITLED (DETAIL)
Keiko Sato
 Site-specific installation
 West, MARCH 2009

UNTITLED
Keiko Sato
 Site-specific installation
 West, MARCH 2009

UNTITLED
Constant Dullaart
 Site-specific installation
 West, SEPTEMBER 2009

DUSHI
Florentijn Hofman
 Site-specific installation
 West, JUNE 2009

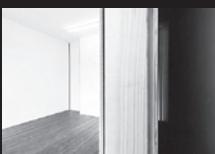

DUSHI
Florentijn Hofman
 Site-specific installation
 West, JUNE 2009

I WILL SEND YOU
A PHOTOGRAPH
OF THE SKY
FOR EVERYDAY

I WILL SEND YOU A
PHOTOGRAPH OF THE
SKY FOR EVERYDAY
David Horvitz
West, SEPTEMBER 2008

35
Jasper Niens
Site-specific installation
West, SEPTEMBER 2009

UNTITLED
Jasper Niens
Site-specific installation
ArtZuid, AUGUST 2009

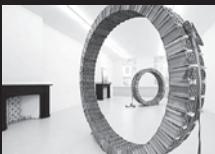
HANDICAP PRINCIPLE II
Jasper Niens
Site-specific installation
ArtForum Berlin,
West, OCTOBER 2009

134340 SOON FASE 2
(DETAIL)
Patrick Bernatchez
Installation
West, JULY 2009

134340 SOON FASE 2
Patrick Bernatchez
Installation
West, JULY 2009

ARCHE
Vincent Ganivet
Site-specific installation
West, OCTOBER 2009

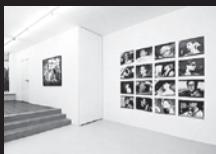
WHEELS
Vincent Ganivet
Site-specific installation
West, OCTOBER 2009

ALL ALIKE
Ad van Denderen
Photos
West, NOVEMBER 2009

SO BLUE, SO BLUE
Ad van Denderen
Photo
West, NOVEMBER 2009

ALL ALIKE
Ad van Denderen
Photos
West, NOVEMBER 2009

DUSHI
Florentijn Hofman
Site-specific installation
West, JUNE 2009

Art and art presentation are more variously shaped than ever, and it seems as if much more art is being displayed than ever before in history. There are not only much more regular places for presentation, the number of large and medium large events have become innumerable too. biennials, and whatever these events may be called, have shot up like mushrooms and there is a multitude of more or less 'alternative' initiatives of all kinds, whether or not run by artists, or internationally orientated. Globalization has led to worldwide connections, and to a certain extent also to assimilation and egalitarianism, which on the one hand shows strong features of neo-colonialism, in that sense that what used to be Western art, can now be found anywhere in all sorts of varieties, be it often executed in local dialects of various styles. But on the other hand, there is also evidence of a sort of semi-underground movement of idealistic groups of artists having worldwide branches; a movement that offers resistance to the increasing objectification of art and focuses on political developments with the pretension of social changes, and on emphasising the small scale character of projects that are often devised and executed in cooperation with the local population. To illustrate this sometimes disturbing and ideologically somewhat discordant interlinkage, it is striking to realise that some of these groups in Third World countries are financed by the West, for instance by RAIN, an initiative of the Rijksakademie (National Art Academy) in Amsterdam. In other words: to be able to execute emancipatory art projects, they need money (although not always) that comes from the Western capitalist establishment and notably this money is for instance furnished by an institute that pre-eminently wants to be international in terms of training to operate successfully on the art market. As with all development aid – for to some extent the similarity is striking and part of the RAIN subsidy is actually from the Ministry of Foreign Affairs and Development Cooperation budget! – there is evidence of an incorrect situation: the one hand does not know what the other hand is doing, or does not want to know, or justifies the one by means of the other, or considers everything to be manifestations of a singular ideology that for example could be defined as: promoting the interests of art and artists in the entire circuit with quality as the primary catchword; although nobody knows any longer what that means except for a consensus of opinion leaders, in other words the rulers in the cultural sector.

Of course there is much more to be said about these sorts of backgrounds and cross bonds, and that has certainly been done in all kinds of places and in all kind of ways. Here, it is not my intention to enter at length into the question whether the 'art world' could want or should want to have unbesmirched hands, and to what extend the art itself – artists and art presenters – should bare or have to strive for the critical-political responsibility; an extra complicated question when the livelihood is at stake. It is, however, a peculiar idea that for instance the incredible Dubai Biennale – tinsel and local jet-set trying to simulate or emulate a western sort of status against a background of extreme suppression, poverty and xenophobia – operates in the same continuum as the artists' collective around the corner here in The Hague. In particular, when you realise that the one thing appears to be a gateway to the other thing, with in between all grey tones as just as many possible stopping places: art needs to be seen to be able to function and that is exactly what the artist strives for, which is not only his right, but in a certain way even could be conceived as a moral and aesthetic obligation.

For me, the main principle in this matter is the fact that there is so much art, that it is no longer possible to have a real overview of, and to be able to expertly talk about the entire field. Who really has power of judgement these days? In fact, is this truly and particularly required? Is it actually necessary to have a survey of the whole world to be able to hold a significant role in all this?

What I mean to say is this.

What is the relationship between quality and quantity in the art reception? And I am not referring to how we determine differences in quality, but to the amount of time we spend on a work of art. Usually, we quickly walk past it, unless it attracts our special attention. In the first place, this is due to the fact that we are used to thinking in terms of collections. This is caused by the advent of the art museum in the eighteenth century (before that time, people confined themselves to a single fresco or altarpiece, or maybe some other works in the church or a government building, and they were observed almost daily by a merely fixed group of people, so that they became familiar with the work of art) and the art museum was a descendant and specification of the Wunderkammer, a collection of exotics that proud rich travellers placed in their palazzos to show to their friends. Not every object demands the same amount of attention, but works of art belong to a

category that requires some deepening. Moreover, as the art became more 'autonomous' the meaning became less obvious, no longer embedded in foregone iconographies that could be decoded by anyone who had basic training. Due to this – mainly caused by the disappearance of the documentation duty, which could be done much better, quicker, cheaper and in copies by photography that by now had become mature, causing the art to turn away from what was experienced as an accurate reproduction of visible reality with which everyone could identify – successive avant-gardes emerged that thematized and problematized the meaning of the image itself, or in any case made it inherent to any possible interpretation. The general comprehensibility of the image mainly disappeared and in a way art lost its audience or at least part of it. Abstract art demanded abstract mental methods and concepts such as 'good taste' and 'good techniques' began to loose their validity (The greatest enemy of art is good taste, Duchamp said.) Due to the 'Black Square' and the invention of the *objet trouvé*, the traditional craftsmen qualities of a work of art as graduator of the appreciation also lost their importance. The existence of generally accepted standards of technique slowly disappeared, and in due course all sorts of art were created for which even no techniques or craftsmanship were required at all, with the crowning touch of art that abandoned the use of primary expressive means and thus became invisible.

This is not the time and place to enter at length into the history of art development in the 1900s and 2000s, but it is important to establish that no reliable method to determine quality has remained and that the standards to do so, with all their accidental vagueness, are in the hands of some sort of in-crowd of professional connoisseurs that see 'everything' and know 'everything' and occupy key positions where the presentation and distribution of art are concerned. But because there is such a multitude of art and in such a variety of styles, the wheel of significant judgement has to be re-invented for almost any artist and thus these professionals actually don't really exist. More likely, they are people that certainly see a lot more than the average interested layman, but far from everything, and even if this would physically be possible, it seems unthinkable that this could lead to a judgement that holds more than a subjective value (or a value in the niche in which such a 'connoisseur' operates), because it is impossible to do justice to any singular work: the art mountain on tour does not allow long viewing periods.

What matters in art reception, just like in art production, is quality, not quantity. The quality of viewing has an almost directly proportional rela-

tionship to the quantity of viewing, the viewing period. Usually a work of art has not been produced in three minutes (and even if this is true in a material sense, the work still came into being through a multitude of considerations, intuitive decisions and in fact the whole preceding life of the artist) and therefore it cannot be fathomed in three minutes either. It's true that the reception does not necessarily have to take just as much time as the production, but on the other hand many works of art do not divulge their secrets at once, and sometimes it is necessary to see it more than once to get to the very heart of the work – in fact, the more often we see some works, the more they gain, and in this contemporary art business we hardly ever allow ourselves the time to do so.

We are actually always travelling, both physically and metaphorically; these two often coincide: we are travelling along the works of art. We arrive at a huge exhibition and we want to see everything. This is typical of human curiosity, but those who try to see everything, run the risk of actually seeing nothing. This danger is also integrated into the museum and becomes exponentially bigger due to the immense number of temporary exhibitions that produce even bigger collections, which cannot be viewed again a couple of years later. In one of his texts, Gombrich writes about the pleasure of visiting a particular museum to view a particular favourite work of art, of which you know for certain that it's there, always on the same spot, and of which the experience deepens with every visit. Whereas temporary mega-shows are the products of a consumerism-like zap-culture, which is hasty and nervous and hardly allows any reflection, and before you have been able to just superficially view the work, it's gone again and replaced by other works on other spots that have to be visited too. The peace and quiet has almost disappeared from culture and it is understandably difficult: the new and the multitude call us, and hardly anyone having a curious interest is able to ignore that lure. This even happens in a museum of ancient art – a comparatively distinguished institute where time should be allowed to stand still – and it happens to me just like anyone else: you view a work of art and at the same time the next one appears in the corner of your eye; this happens to be a physiological reality typical to a collection, or at least to a collection that presents several works in one space, which is usually the case. Whatever you try to properly concentrate, and to experience as much as possible, the viewing period merely increases when you have had to make a long journey to see just one work of art, if only because you feel you should be rewarded for your pilgrimage. An example: those who go to see

Piero della Francesca's Madonna del parto – a small fresco for which you have to drive for hours, to get to a place where nothing else can be found that shows any resemblance to art – will obviously allot half an hour or more to view the work, something that hardly ever happens in a museum and never at all during a large show of contemporary art (except when works are concerned that are happening in the time, such as videos, but these come under another category because the interval of time forms part of the material of which the work is made). I mention this fresco because it has played a part in my own life for years: I saw it once, never forgot it, saw it again and then a couple of years in succession – each time this offered a deepening of some sort of sublime spiritual experience, an ongoing, mainly associative or intuitive understanding of and love for the work. When I wasn't able to visit it for a year, I missed it, and another year later I sort of began to wonder whether it would be all right for the Madonna if I again didn't show up; this is of course pure bantering, but it is illustrative of the special and deep relation that evolved between the work and me in the course of a decade. Moreover, over the years, new additional works have emerged for me, just like for everyone else, and since I live in The Hague, if I wanted to, I could daily go and see Vermeer's *Gezicht op Delft* of Mondriaans *Victory Boogie Woogie*, which have a compatibly intense effect – when you do your best to achieve that and you do your best by spending time to achieve that.

Of course it sometimes happens that you get affected by a work in a similar way at a large show of contemporary art – I can easily mention a few – but, and this is almost an existential question, does the work affect me or do I affect the work? People sometimes say that a work 'has little appeal to me' and that is undoubtedly true, because the work cannot appeal and it doesn't come to you, you have to take pains to go to it yourself, to come close, to immerse yourself in it, to experience it completely. In actual practice this might mean that the works of art that have the 'loudest' appearance also make the deepest impression and that you might miss other, more modest, works.

I cannot prove it, but it is very likely that things work like this (or at least also work like this). In short: large art shows and qualitatively eminent viewing experiences seem to be incompatible. I do experience this as a conflict: do I gratify my curiosity and go and see everything (about which I can subsequently utter my opinion and exchange experiences with others that visited the show) or do I limit myself to a particular maximum, with which I give the work – and myself – a greater chance to enter into a deeper relationship?

For a visit to an exhibition such as a Documenta or a biennial, you should actually allocate about a month – as you should do for the Louvre too, with this distinction that you can always go back there, whilst these temporary shows are already followed by others. But who can ever put a month aside for an exhibition?

'Between dreams and action, laws stand in the way, and practical objections.' And then I haven't even mentioned the fact that to keep up, you should actually do that all year long, as there are so many large presentations that you will certainly miss some if you don't. Indeed, that would happen anyway, since working on a global basis – and that is nowadays a must, as art culture has also become globalised – there are more than twelve large-scale exhibitions a year. And then you have actually done nothing with all this, you have only spent your whole life visiting exhibitions, and even if this is possible, you should not want to do so.

I feel that the best way to get acquainted with a contemporary work of art is by starting in the atelier, a way that is not open to everyone and even if you are working in that field, the number of ateliers that you can really get to know internally are limited, and just as well because it takes up a lot of time. Although in the end it's the work of art what it's all about, the contact with the artist provides considerable added value in knowledge and involvement. After that, you can view the work under various circumstances and in various places of presentation and actively enter into a more prolonged and more intensive relationship than with most other works. This is a marked advantage.

Following a number of artists, sometimes decades long, will undoubtedly be at the expense of a comparable relationship with others – this applies to everyone everywhere – and thus we will always have unlike and also unequal relationships with various works and there is nothing wrong with that, as long as we don't pretend to know everything about everything and to own the truth. In the first place, art is a matter of passion, empathy and concentration; the rest will follow later or never at all and will ultimately not be relevant.

OVER VEELHEID EN INTENSITEIT. EEN PAAR AANTEKENINGEN.

Kunst en kunstpresentatie zijn veelvormiger dan ooit en er lijkt ook veel meer kunst te worden getoond dan ooit eerder in de geschiedenis. Niet alleen zijn er veel meer reguliere presentatieplekken, ook is het aantal grote en middelgrote manifestaties niet meer te tellen; de biënnales en hoe een en ander ook genoemd mag worden zijn als paddenstoelen uit de grond geschoten en er bestaat een veelheid aan min of meer 'alternatieve' initiatieven van allerlei aard, al dan niet door kunstenaars gedreven, en internationaal georiënteerd. De globalisering heeft geleid tot wereldwijde contacten en ook tot een zekere mate van assimilatie of nivellering die aan de ene kant sterk neokoloniale trekjes vertoont – in die zin dat wat ooit de westerse kunst was nu in allerlei varianten overal te vinden is, zij het vaak uitgevoerd in lokale dialecten van diverse snit. Daartegenover is er ook sprake van een soort half-ondergronds circuit van idealistische kunstenaarsgroeperingen met wereldwijde vertakkingen dat zich verzet tegen de voortschrijdende objectificatie van de kunst en zich met maatschappelijke veranderingspretentie richt op politieke ontwikkelingen en op het benadrukken van kleinschaligheid in projecten die vaak samen met de lokale bevolking worden bedacht en uitgevoerd. Om de soms verwarringende en ideologisch wat conflictueuze verknoping te illustreren is het opmerkelijk om te bedenken dat sommige van deze groepen in Derde Wereldlanden vanuit het westen worden gefinancierd, onder meer door RAIN, een initiatief van de Rijksakademie in Amsterdam. Met andere woorden: om emancipatorische kunstprojecten te kunnen uitvoeren is (niet altijd) geld nodig dat afkomstig is uit het westerse kapitalistische establishment en dat wordt dan onder meer gefourneerd door een instituut dat bij uitstek internationaal wil zijn in termen van opleiden tot succesvol functioneren op de kunstmarkt. Zoals bij alle ontwikkelingshulp – want tot op zekere hoogte is de gelijkenis treffend en een deel van de subsidie van RAIN is afkomstig is daadwerkelijk afkomstig uit het budget van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingshulp! – is er dus sprake van een onzuivere situatie: de ene hand weet niet wat de andere doet of wil dat niet weten of rechtvaardigt het een door middel van het ander of beschouwt alles als uitingen van eenzelfde ideologie die kan worden gedefinieerd als bijvoorbeeld: het bevorderen van de belangen van kunst en kunstenaars in het hele circuit met als eerste trefwoord kwaliteit, al weet niemand meer wat dat betekent behalve een consensus van opinieleiders, dat wil zeggen van machthebbers in de culturele sector.

Over dit soort achtergronden en kruisverbanden is natuurlijk veel meer te zeggen en dat is op allerlei plekken en op allerlei manieren ook gebeurd. Het is niet mijn bedoeling om hier uitgebreid in te gaan op de vraag of ‘de kunstwereld’ zo iets als ‘schone handen’ zou kunnen of moeten willen hebben en in hoeverre de kunst zelf, kunstenaars en kunstpresentatoren hier een kritisch-politieke verantwoordelijkheid dragen of zouden moeten nastreven, een extra gecompliceerde vraag wanneer de broodwinning in het geding is. Wel is het een wonderlijke gedachte dat bijvoorbeeld de waanzinnige Biënnale van Dubai – klatergoud en lokale jetset in een poging om een soort westerse status te simuleren of na te streven tegen een achtergrond van extreme onderdrukking, armoede en xenofobie - in hetzelfde continuüm functioneert als het kunstenaarsinitiatief om de hoek hier in Den Haag. Zeker als je daarbij bedenkt dat in veel gevallen het één een opstapje naar het ander kan blijken, met alle grijstinten ertussenin als even zoveel mogelijke pleisterplaatsen: de kunst moet gezien worden om te functioneren en de kunstenaar streeft dat dus ook na, wat niet alleen zijn goed recht is maar in zekere zin zelfs kan worden opgevat als een morele esthetische verplichting.

Waar het mij hier in de eerste plaats om gaat is het feit dat er zoveel kunst is, dat het niet langer mogelijk is om een echt overzicht van het veld te hebben, om nog te kunnen spreken met kennis van zaken. Wie heeft er werkelijk nog verstand van? En is dat eigenlijk wel speciaal gewenst? Is het noodzakelijk om de hele wereld te overzien om er een zinvolle plek in te bekleden?

Wat ik bedoel is dit.

Wat is de verhouding tussen kwaliteit en kwantiteit in de kunstreceptie? Dan heb ik het niet over hoe we kwaliteitsverschillen vaststellen maar over de hoeveelheid tijd die we aan een werk besteden. Meestal lopen we er vrij snel langs tenzij het direct onze aandacht trekt. Dat heeft op de eerste plaats te maken met het feit dat we gewend zijn om te denken in termen van verzamelingen. Dat komt door de opkomst van het Kunstmuseum in de achttiende eeuw (daarvoor volstond een enkel fresco of altaarstuk of misschien nog een paar werken in kerk of overheidsgebouw en die werden door een grotendeels vaste groep mensen op zo ongeveer dagelijkse basis bekeken zodat men ermee vertrouwd was) en het Kunstmuseum stamt af en was een verbijzondering van de Wunderkammer, een verzameling exotica die trotse rijke reizigers in hun palazzi installeerden om aan hun vrienden te laten zien. Niet ieder voorwerp vraagt om dezelfde

hoeveelheid aandacht maar kunstwerken horen tot de categorie waarin men zich enigszins moet verdiepen. Naarmate de kunst 'autonomer' werd lag de betekenis bovendien minder voor de hand, niet verankerd in vaststaande iconografieën die iedereen met enige basale opleiding gemakkelijk kon decoderen. Daardoor – grotendeels veroorzaakt door het verdwijnen van de plicht tot documentatie, wat de inmiddels volwassen geworden fotografie veel beter, sneller, goedkoper en in oplage kon, waardoor de kunst zich afkeerde van wat ervaren werd als een getrouwwe weergave van de zichtbare werkelijkheid waarmee iedereen zich kon verstaan – ontstonden opeenvolgende avantgardes die de betekenis van het beeld zelf thematiserden, problematiserden of in ieder geval inherent maakten aan mogelijke interpretatie. De algemene verstaanbaarheid van het beeld verdween goeddeels en de kunst verloor in zekere zin haar publiek of althans een deel daarvan. Abstracte kunst vereiste abstracte denkmethoden en begrippen als 'goede smaak', 'goede techniek' begonnen hun geldigheid te verliezen (De ergste vijand van de kunst is goede smaak, zei Duchamp). Met het Zwarte Vierkant en de uitvinding van het *objet trouvé* gingen ook de ambachtelijke kwaliteiten van een kunstwerk als graadmeter voor waardering op de helling. Er bestonden in dalende mate algemeen geldige maatstaven voor techniek en in de loop van de tijd ontstond zelfs allerlei kunst waaraan helemaal geen techniek of ambachtelijkheid meer te pas kwam met als klap op de vuurpijl kunst die afzag van het gebruik van primair beeldende middelen en dus onzichtbaar was.

Dit is niet de plek om in te gaan op de geschiedenis van de ontwikkelingen van de kunst in de twintigste en eenentwintigste eeuw, maar het is van belang om te constateren dat er geen betrouwbare manier meer is om kwaliteit vast te stellen en dat de normen daarvoor, in al hun toevallige vaagheid, in handen zijn gekomen van een soort incrowd van professionele connaisseurs die 'alles' zien en 'alles' weten en sleutelposities innemen als het gaat om de presentatie en distributie van kunst. Maar omdat er zo veel kunst is en van zulke verschillende snit dat het wiel van zinvolle beoordeling zo ongeveer per kunstenaar opnieuw moet worden uitgevonden bestaan deze professionals eigenlijk helemaal niet. Het gaat eerder om mensen die natuurlijk veel meer zien dan de gemiddelde geïnteresseerde leek, maar op geen stukken na álles en zelfs als dat fysiek mogelijk zou zijn lijkt het ondenkbaar dat het zou kunnen leiden tot een oordeel met veel meer dan subjectieve waarde (of waarde in de niche waarin zo'n 'kenner' opereert) omdat aan de enkele werken nu eenmaal onmogelijk kan wor-

den recht gedaan: de reizende kunstberg staat geen lange kijktijden toe. In de kunstreceptie gaat het, net als in de kunstproductie, om kwaliteit en niet om kwantiteit. De kwaliteit van kijken heeft een bijna recht evenredige verhouding tot de kwantiteit ervan, de kijktijd. Een kunstwerk is gewoonlijk niet in drie minuten gemaakt (en zelfs als dat in materieel opzicht wel het geval is, is het nog altijd ontstaan vanuit een veelheid aan overwegin-gen, intuïtieve beslissingen en eigenlijk een heel kunstenaarsleven dat eraan vooraf ging) en kan dus ook niet in drie minuten worden doorgrond. Weliswaar hoeft de receptie niet per se even veel tijd in beslag te nemen als de productie, maar aan de andere kant geven veel werken hun geheimen niet in één keer prijs en is het om er werkelijk in door te dringen soms nodig om het meer dan eens te zien – sterker nog, sommige werken blijven winnen hoe vaker men ze ziet en die tijd staan we onszelf in het eigentijdse kunstbedrijf nog maar zelden toe.

We zijn eigenlijk altijd op reis, in fysieke zin maar ook overdrachtelijk, dat valt vaak samen: we zijn op reis langs kunstwerken. We komen op een grote tentoonstelling en willen álle sien. Dat is eigen aan de menselijke nieuwsgierigheid maar wie álle zit loopt het risico eigenlijk niets te zien. Dat gevaar zit al ingebouwd in het museum en wordt exponentieel groter bij de immense hoeveelheid tijdelijke tentoonstellingen die nog veel grotere verzamelingen afleveren die bovendien niet drie jaar later nog eens opnieuw te bezoeken zijn. Gombrich schrijft ergens over het genot naar een bepaald museum te gaan om een bepaald geliefd werk te zien waarvan je zeker weet dat het daar altijd hangt, steeds op dezelfde plek, en waarvan de ervaring zich keer op keer verdiept. Tijdelijke megamanifestaties zijn daarentegen producten van een consumentistische zapcultuur die haastig en nerveus is en nauwelijks reflectie toelaat en voor je het werk goed en wel oppervlakkig hebt gezien is het alweer verdwenen en vervangen door heel ander werk op andere plekken die ook bezocht moeten worden. De rust en de tijd zijn haast uit de cultuur verdwenen en het is ook moeilijk: het nieuwe en de veelheid roepen en voor die lokroep is haast niemand met een nieuwsgierige interesse in kunst ongevoelig. Zelfs in het museum voor oude kunst, verhoudingsgewijs een deftig instituut waar de tijd wel even stil mag staan, gebeurt het en het overkomt mij net zo goed als ieder ander: je kijkt naar een werk maar tegelijkertijd zie je vanuit je ooghoeken alweer het volgende, dat is gewoon een fysiologische realiteit die eigen is aan de verzameling of althans aan die verzameling die meerdere werken in één ruimte presenteert, wat gewoonlijk het geval is. Dan kun je je nog zo

goed concentreren en van alles meemaken, de kijktijd wordt langer als je voor één werk een hele reis moet maken, al was het maar omdat je dan ook voor je pelgrimstocht beloond wilt worden. Een voorbeeld: wie naar Piero della Francesca's *Madonna del parto* gaat kijken, een klein fresco waarvoor je uren moet rijden om er te komen en waar verder niets in de buurt is dat op kunst lijkt, trekt voor dat werk vanzelf een half uurtje of meer uit, iets wat in een museum bijna nooit en in een grote manifestatie van eigentijdse kunst helemaal nooit voorkomt (behalve als het gaat om zich in de tijd afspelende kunstwerken als video's e.d. maar die vallen in een andere categorie omdat het tijdsverloop daar deel is van het materiaal waarvan het werk gemaakt is). Ik noem dit fresco omdat het al jarenlang een rol speelt in mijn eigen leven: ik heb het ooit gezien, nooit vergeten, weer teruggezien en toen een aantal jaren achter elkaar – ieder keer leverde het een verdieping op van een soort sublieme spirituele ervaring, een verdergaand, grotendeels associatief of intuïtief begrip van en liefde voor het werk. Toen ik er een jaar niet kwam miste ik het en nog een jaar later begon ik me bij wijze van spreken af te vragen of het wel goed zou zijn voor die Madonna als ik nu alweer niet kwam; dat is natuurlijk badinerie maar het tekent wel een bijzondere en diepe relatie die tussen het werk en mij in de loop van decennia was ontstaan. Ook waren er, zoals voor iedereen, door de jaren heen natuurlijk andere werken bij gekomen en omdat ik in Den Haag woon kan ik als ik wil iedere dag naar Vermeer's *Gezicht op Delft* of Mondriaans *Victory Boogie Woogie*, die een vergelijkbaar intense uitwerking hebben – als je er je best voor doet en je doet er je best voor door er tijd aan te besteden.

Natuurlijk komt het voor dat je op een grote manifestatie van eigentijdse kunst op een dergelijke manier wordt getroffen door een werk – ik kan er zo een aantal opnoemen – maar, en dit is haast een existentiële vraag, treft het werk mij of tref ik het werk? Je hoort wel eens zeggen dat een werk 'me niet aanspreekt' en dat is dan ook zo, want dat werk kan helemaal niet spreken en het komt niet naar je toe, je moet er moeite voor doen door er zelf heen te gaan, dichtbij te komen, erin te verdwijnen, het helemaal compleet te ervaren. In de praktijk betekent dit dat het best mogelijk is dat de werken die uiterlijk het 'luidste' zijn ook de meeste indruk maken en dat je andere, meer bescheiden werken misschien zult missen.

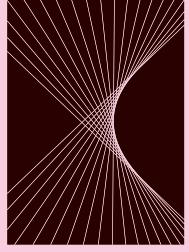
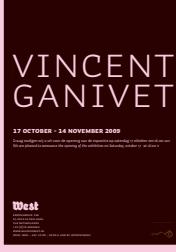
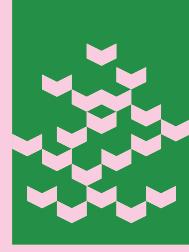
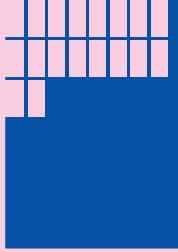
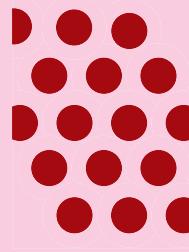
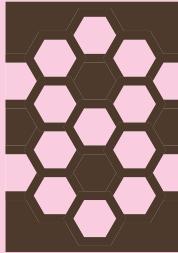
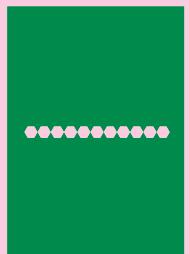
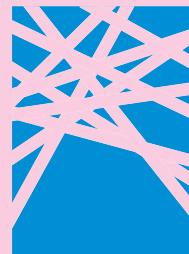
Bewijzen kan ik dat niet, maar het ligt wel voor de hand dat het zo (of op zijn minst 'ook zo') in elkaar zit. Kortom: de grote kunstmanifestatie en de kwalitatief hoogwaardige kijkervaring lijken niet verenigbaar. Ik ervaar

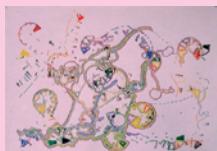
dat wel als een conflict: ga ik mijn nieuwsgierigheid bevredigen en álles zien (waarover ik dan weer mee kan praten en ervaringen uitwisselen met de mensen die er ook geweest zijn) of beperk ik me tot een bepaald maximum waarbij ik het werk – en mezelf – een ruimere kans geef om tot een diepere verhouding te komen?

Eigenlijk zou je voor een bezoek aan een tentoonstelling als een Documenta of een biënnale pakweg een maand moeten uittrekken – zoals je dat voor het Louvre ook moet doen, met dit verschil dat je daar altijd terug kunt komen terwijl de tijdelijke manifestatie al lang door een andere is opgevolgd. Maar wie kan nou een maand uittrekken voor een tentoonstelling? ‘Tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren.’ En dan heb ik het er nog niet eens over dat je dat dus eigenlijk het hele jaar door zou moeten doen om bij te blijven omdat er zo veel grote presentaties zijn dat je er anders een paar gaat missen – sterker, dat zou in ieder geval gebeuren, want er zijn over de hele wereld bezien – en dat moet tegenwoordig want ook de kunstcultuur is geglobaliseerd geraakt – wel meer dan twaalf groot-schalige tentoonstellingen per jaar. En dan heb je er nog niets mee gedaan, dan besteed je je hele leven alleen aan het bezoeken van tentoonstellingen en zelfs als dat al zou kunnen zou je dat niet moeten willen.

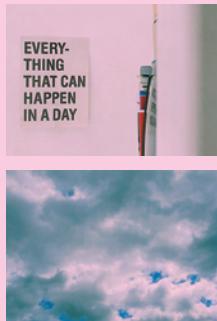
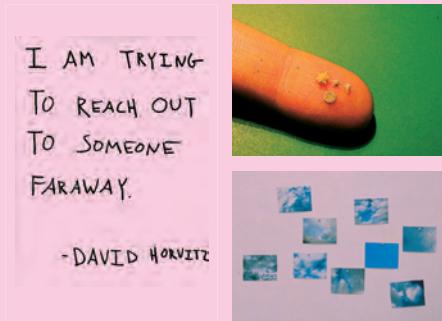
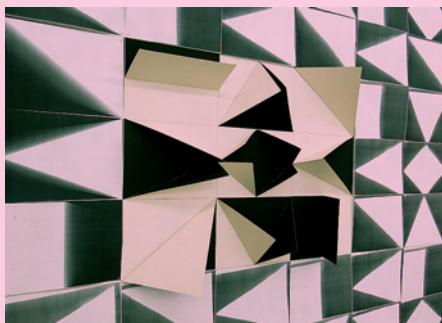
Een eigentijds kunstwerk leer je volgens mij het beste kennen als je in het atelier begint, iets waarvoor niet iedereen de kans krijgt en ook als je wel in dat veld werkzaam bent blijft de hoeveelheid ateliers die je van binnen goed zult leren kennen beperkt en dat is maar goed ook want het kost veel tijd. Hoewel het uiteindelijk om het werk gaat geeft het contact met de kunstenaar erover een behoorlijke meerwaarde aan kennis en betrokkenheid. Daarna kun je het werk onder verschillende omstandigheden op verschillende presentatieplekken zien en er daadwerkelijk een meer langdurige, meer intensieve verhouding mee aangaan dan met de meeste andere. Dat is een uitgesproken voordeel.

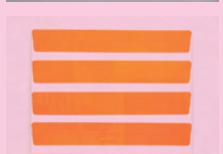
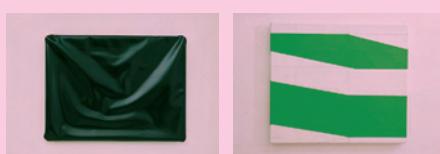
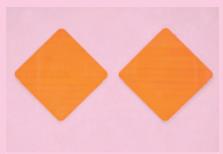
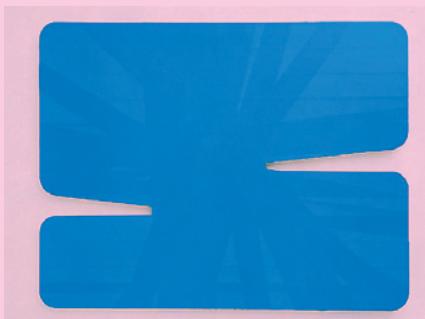
Het volgen van een aantal kunstenaars, soms decennia lang, gaat zonder meer ten koste van een vergelijkbare relatie met andere – dat geldt voor iedereen altijd – en zo zullen we met verschillende werken altijd ongelijksoortige en ook ongelijkwaardige verhoudingen hebben en daar is helemaal niets tegen zolang we maar niet net doen of we alles over alles weten en de waarheid in pacht hebben. Kunst is in de eerste plaats een kwestie van passie, empathie en concentratie, de rest komt later of helemaal nooit en doet in laatste instantie niet ter zake.

SEPTEMBER 2008
Maarten Janssen
David Horvitz
Peter Luining
Julien Prévieux
I WILL SEND YOU
A PHOTOGRAPH
OF THE SKY FOR
EVERYDAY

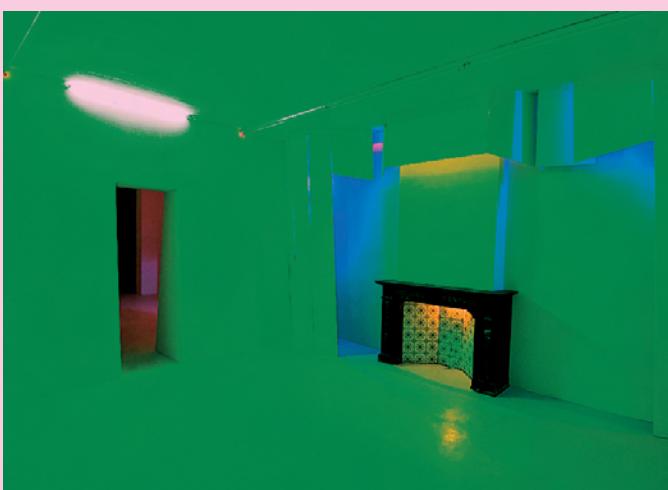

JANUARY 2009
Oskar de Kieft
Ejderkan & Tastekin

MARCH 2009
Keiko Sato

MARCH 2009
Arianne Olthaar
DINING CARS

MAY 2009
Wannes
Goetschalckx
Marius Lut
Matthijs Bosman

JUNE 2009
Florentijn Hofman
DUSHI

JULY 2009
Patrick Bernatchez
134340 SOON PHASE 2

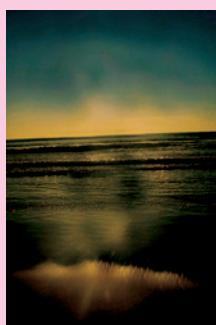

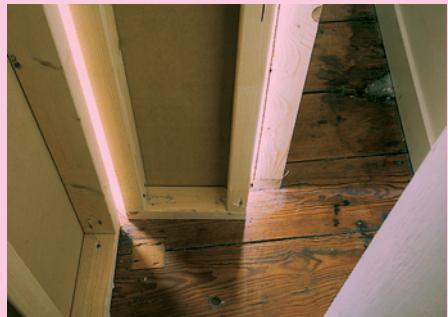
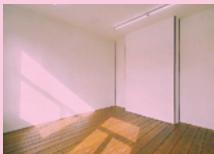
STRAH OD SIMETRIJE

SEPTEMBER 2009
Constant Dullaart

ARTIST BIOGRAPHIES

Patrick Bernatchez, Matthijs Bosman*, Ad van Denderen*, Vincent Ganivet*,
Wannes Goetschalckx*, Florentijn Hofman*, Harmen de Hoop*, David Horvitz,
Maarten Janssen, Oskar de Kieft, Peter Luinge*, Marius Lut*, Dane Mitchell,
Jasper Niens*, Arianne Olthhaar*, Julien Prévieux, Keiko Sato, Bas Schevers,
Ejderkan A Tastekin

* Represented by West

Patrick Bernatchez

*1972 Montreal, Canada – works and lives in Montreal, Canada

SOLO EXHIBITIONS

- 2009 Chrysalides, Galerie Bertrand Grimont, Paris, France
- 134340 SOON fase 2, West, The Hague
- The Chrysalides Trilogy, Stedelijk Museum, 's-Hertogenbosch
- Chrysalide, Artists Space, New York, USA
- The Chrysalides Trilogy, Prefix Institute of Contemporary Art, Toronto, Canada
- 2008 Chrysalides, Centre des arts actuels Skol, Montréal, Canada
- Chrysalides, Galerie l'OEil de Poisson - Centre de diffusion et de production en art actuel, Québec, Canada
- 2007 Blossom, Galerie Donald Browne, Montréal, Canada
- 2004 Mécanique et débordements, Galerie d'art de Matane, Matane, Canada
- Mécanique et débordements, Espace Virtuel, Chicoutimi, Canada
- Mécanique et débordements, Galerie B-312, Montréal, Canada
- 2002 Prophylaxie, Centre d'art et de diffusion CLARK, Montréal, Canada
- 2000 Comme un goût de bonheur # 210, L'Écart... lieu d'art actuel, Rouyn-Noranda, Canada

GROUP EXHIBITIONS

- 2009 The Cabinet, curated by Grazia de Palma, Bari, Italy
- Nuit Blanche, Musée du Moyen Age, Paris, France
- The Boundary Layer, The Prairie Art Gallery, Grand Prairie, Canada
- Peut mieux faire, Atelier Punkt, Montréal, Canada
- Les Rencontres Internationales Paris/Berlin/Madrid, Haus der Kulturen der Welt, Berlin, Germany
- Les Rencontres Internationales Paris/Berlin/Madrid, Edificio de Tabacalera, Madrid, Spain
- Collisions Baroques, Galerie Exprmntl, Toulouse, France
- Temps d'images, Usine C, Montréal, Canada
- 2008 Les Rencontres Internationales Madrid/Paris/Berlin, Centre Pompidou, Paris, France
- Rien ne se perd, rien ne se crée, tout se transforme, Musée d'Art Contemporain de Montréal, Montréal, Canada
- Intrus/Intruders, Musée National des Beaux-arts du Québec, Québec, Canada
- La Fuit du récit,, L'Écart... lieu d'art actuel, Rouyn-Noranda, Canada
- 2004 Valeurs/values/vrednosti, 11e Biennale des Arts Visuels de Pančevo, Serbia
- France-Québec, Centre culturel français, Belgrade, Serbia
- 2003 Bonheur et simulacres, Manif d'art 2, Québec, Canada
- 2000 PostAudioEsthetic, Centre d'art et de diffusion CLARK, Montréal, Canada

Matthijs Bosman

*1976 Eindhoven, the Netherlands – works and lives in 's-Hertogenbosch

EXHIBITIONS

- 2009 Bosman, Goetschalckx & Lut, West, The Hague
- Coverstory, Art Amsterdam, in cooperation with Kunstbeeld, RAI, Amsterdam
- The (un)making of IJburg, Stedelijk Museum Amsterdam in cooperation with Het Blauwe Huis, Amsterdam
- 2008 Circus Parsprotoot, Stedelijk Museum 's-Hertogenbosch, 's-Hertogenbosch
- 5 x Zuidwaterlinie, CBK 's-Hertogenbosch, 's-Hertogenbosch
- A good story is like an iceberg..., Den Haag Sculpture, The Hague
- 2007 Scenes, props and other options, West, The Hague
- DATA, Nieuwe Vide and Spaarnestad Photo, Haarlem

- Hypnose #003, Den Haag Sculpture, The Hague
- Roman, Fort Vechten, Bunnik
- 2006 The last days of Jan and Archibald, West, The Hague
- Landscapes, De Toren van Babel, Utrecht
- Preview Berlin, with West, Berlin, Germany
- Silence!, Festival Nieuwe Grond, Driebergen
- Korte verhalen, Wij39, Amsterdam
- 2005 (P)review, CBK Utrecht, Utrecht
- Blanco barricade, Festival Boulevard, 's-Hertogenbosch
- 2003 Ne Oksevia, Museum Zaal, Berlicum
- Dat hij leef!, KMA, Breda
- 2002 Grip, Frans Hals Museum, Haarlem
- Ideal(s)ize, Nieuwe Vide, Haarlem
- Art Primeur, CBK Dordrecht, Dordrecht
- Holland, Artis, 's-Hertogenbosch

Ad van Denderen

*1943 Zeist, the Netherlands – works and lives at various places in Europe

SOLO EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 All alike, West, The Hague
- Document Nederland - Vechters en vredetichters, Museum of Photography, The Hague
- So blue, So blue, Photomuseum Winterthur, Switzerland
- 2008 GoNoGo, Meisenthal, France
- So blue, So blue, Dutch Photomuseum, Rotterdam
- GoNoGo, Paris, France
- 2004 GoNoGo, Contemporary Art Center La Criee, Rennes, France
- Martyr-ship, Dutch Photomuseum, Rotterdam
- 2003 GoNoGo, FOAM, Amsterdam
- 2002 Schengenborders, immigrants and illegals, Gallery Robert Doisneau, Paris, France
- 1997 Peace in the Holy Land, Stedelijk Museum, Amsterdam

GROUP EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2008 So blue, So blue, Ministry of Culture and Education, The Hague
- 2007 DE L'EUROPE photographies essay histories, Centre National de l'Audiovisuel, Luxembourg
- So blue, So blue, Photo España, Madrid
- 2006 GoNoGo, Montevideo, Amsterdam
- 2005 GoNoGo, Billboards in Park Luxembourg, Paris, France
- Israel and Occupied Territory, Stedelijk Museum, Amsterdam
- 2004 GoNoGo, Photo España, Madrid, Spain
- GoNoGo, Amnesty International, Toulouse, France
- Kurds in East Turkey, City Hall, Paris, France
- Mediterranean: Between Reality and Utopia, The Photographers Gallery, London, UK
- 2003 LINK, Stedelijk Museum, Amsterdam
- GoNoGo, Sofia, Bulgaria
- GoNoGo, Kunsthalle, Vienna, Austria
- GoNoGo, European parliament, Brussels, Belgium
- GoNoGo, Photographic Centre, Skopelos, Greece
- 2002 War photographs, Dutch Photomuseum, Rotterdam
- 2001 Schengenborders, immigrants and illegals, Visa pour l'image, Perpignan, France
- Kurds in East Turkey, Historische Museen, Hamburg, Germany
- Air/Zuidwaarts/Southbound, Barcelona and Madrid, Spain
- 2000 Kurds in East Turkey, Photofestival, Vigo, Spain
- Kurds in East Turkey, Bellevue Art Museum, Seattle, USA
- Kurds in East Turkey, Athens, Greece
- European railway, NAI, Rotterdam
- 1999 Asylumseekers in Europe, Forum-Stadtpark, Graz, Austria

- Century of Dutch Photographs, Photofestival, Naarden
- 1998 Air/Zuidwaarts/Southbound, NAI, Rotterdam
- Kurds in East Turkey, Houston, USA
- Kurds in East Turkey, Dutch Photomuseum, Rotterdam
- SubUrban Options, Dutch Photomuseum, Rotterdam
- Airport, Dutch Photomuseum, Rotterdam

Constant Dullaart

*1979 Leiderdorp – works and lives in Amsterdam

SOLO EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 Dolores, Ellen de Bruijne Projects, Amsterdam
- 2006 Constant Dullaart curates Constant Dullaart in 5 days, W139, Amsterdam
- 2002 Fast Forward Gallery, Antwerpen, Belgium
- APC Galerie, Fribourg, Switzerland

GROUP EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 Constant Dullaart & Jasper Niens, West, The Hague
- Off the record, Stedelijk Museum of Art Amsterdam, RAI, Amsterdam
- Here we are there we go, NIMK, Amsterdam
- Contemporary Semantics Beta, Art et Amicitiae, Amsterdam
- Forms of Melancholy, Sego Art Center, Utah, USA
- Mostly it Happens at night, Flatstation, Amsterdam
- 2008 Capricious space, New York, USA
- First, Oracle and K.I.S.S., Clubinternet.org
- Re-vision with Jodi and Émile Zile, Utrecht
- Stacked & Scattered, W139, Amsterdam
- Poser, a presentation by Virtual Knowledge Studio, Beurs van Berlage, Amsterdam
- Cyclus DVD, Mister Motley magazine
- Video Vortex 2, opening lecture, NIMK, Amsterdam
- 2007 Open Studios, Rijksakademie, Amsterdam
- Scale model donation, Bestemming AMS, Architecture biennale Kunsthall, Rotterdam
- Lost & Found, Lmak Projects, New York, USA
- 2006 Lost & Found, Townhouse Gallery, Cairo, Egypt
- 2005 Let me hear your body talk, Art et Amicitiae, Amsterdam
- Zandoog, Ameland
- Dumbo video art festival, New York, USA
- 2004 Happy chaos, Felix Meritis, Amsterdam
- Artwalk Amsterdam, Amsterdam
- Sculpture Grande 04, Prague, Czech Republic
- Salon 2004, P||||AKT, Amsterdam
- Close encounters, Ypenburg, The Hague
- 2003 Gespot, Art et Amicitiae, Amsterdam
- Last Seduction, Artis, 's-Hertogenbosch

Vincent Ganivet

*1976 France – works and lives in Paris

SOLO EXHIBITIONS

- 2009 West, The Hague
- Opus Perpetaneum, curated by Samy Abraham, Random Gallery, Paris, France
- Normal mode, www.chez-robert.com
- 2007 Block party, M.B.Prospects, Berlin, Germany
- Cancelled, Association Tripode, Rezé, France
- Overrun, Palais de Tokyo, Paris, France
- 2005 Galerie Corentin Hamel, Paris, France
- 2004 Water damage, Galerie Corentin Hamel, Paris, France

- 2003 Fireworks, Galerie Corentin Hamel, Paris, France

- Igloo, Public, Paris, France

GROUP EXHIBITIONS

- 2009 Le bel accident, Le Confort Moderne, Poitiers, France
- Nuit blanche, Synesthésie, Saint Denis, France
- Paris Création, Palais de Tokyo/Galeries Lafayette, Paris, France
- Château en chantier, Château d'Avignon, Saint Maries de la Mer, France
- Concours de monuments, Le Dojo, Nice, France
- Periferies 09, Valencia, Spain
- 25% de mélancolie, LaBox, Bourges, France
- Indisciplines, Le Dojo, Nice, France
- Opération Tonnerre, United Artists, Mains d'oeuvres, St. Ouen, France
- B.Lamarche, V.Ganivet, Blank, Paris, France
- 54% de témerité, S.Morel-E.Turpin, LaBox, Bourges, France
- Vidéoclub, S.Cottin-B.Géguan, www.videoclubparis.com
- Nouvelles acquisitions, A.Bohn, Frac PC, Angoulême, France
- 2008 United Artists, iord, Nice, France
- Toolbox, Entre Deux, Nantes, France
- Toute la collection du frac Ile-de-France ou presque, Mac/val, Ulry-sur-Seine, France
- Act Oral, Théâtre de la colline, Paris, France
- Matière à paysage, La Galerie, Noyay-le-sec, France
- Play Time, Bétonsalon, Paris, France
- Paire ou défaire, c'est toujours travailler, West, The Hague
- 1% de presque rien, a public park, Paris, France
- Strategies against architecture, In Extenso, Clermont-Ferrand, France
- La force des choses, Le Confort moderne, Poitiers, France
- 2007 Extracts, La Utrine, Paris
- UniBlockaus..., Le commissariat, Copenhagen, Denmark
- Spend it, Brussels, Belgium
- 2006 Le petit noël du commissariat, Le commissariat, Paris, France
- Cosa Nostra, Glassbox, Paris, France
- Egosystème, La Station, Le Confort moderne, Poitiers, France
- Empieza el Juego, La Casa Encendida, Madrid, Spain
- 2005 Liste 05, with Galerie Corentin Hamel, Basel, Switzerland
- Even clean hands..., La Station, Nice, France
- Nuit Blanche, Synesthésie, Saint Denis, France
- Acid Rain, Glassbox, Paris, France
- Itanomothub, Mains-d'oeuvre, St. Ouen, France
- Débraye, Fonderie Darling, Montréal, Canada
- 2004 PIAC, with Galerie Corentin Hamel, Paris, France
- Liste 04, with Galerie Corentin Hamel, Basel, Switzerland
- Buysell, Ateliers Boisson, Marseille, France
- Hotel reliance, Mains-d'oeuvre, St. Ouen, France
- 2003 La Lutte finale, In Fact, Paris, France
- 2002 Le Tunnel, Paris, France
- 2000 Projection, Le Cin' Hoche, Ville de Bagnolet, France
- espacesconviviaux, Le Bafotjar, Paris, France
- May Day, Centre d'Art de Neuchâtel, Neuchâtel, Switzerland
- 1999 ZAC 99, Musée d'Art Moderne, Paris, France
- Visage et expression, Musée des Beaux-Arts, Paris, France

Wannes Goetschalckx

*1978 Belgium – works and lives in Antwerp, Belgium

EXHIBITIONS

- 2009 Knast sind immer die anderen, NGBK, Berlin, Germany
- Heaven, Athens Biennale, Athens, Greece
- Ulaamse Volksspelen, De Brakke Grond, Amsterdam
- ArtAmsterdam, RAI, Amsterdam

- Next Chicago, The Merchandise Mart, Chicago, USA
- Nest, West, The Hague
- Spel D, Foamlab, Echobase, Antwerp, Belgium
- ROMA art fair, Rome, Italy
- 2008 Spel C, It's all in the game, Avecom, CBK Gelderland, Arnhem
- 1 overview, Antwerp, Belgium
- Performa(c)tivity, Amore Theatre, Athens, Greece
- Spel B, deonderdagen, deSingel, Antwerp, Belgium
- 2007 Playground, STUK, Leuven, Belgium
- 1 KIND, West, The Hague
- Full House, Huis van Winckel, Dendermonde, Belgium
- Storm op komst, De Warande, Turnhout, Belgium
- Play & stay, STUK, Leuven, Belgium
- 2006 1 WAY, HISK, Antwerp, Belgium
- Mise en scène, Showroom Mama, Rotterdam
- Schauspiel, West, Preview Berlin, Berlin, Germany
- Courtisane Act, Vooruit, Ghent, Belgium
- Cinema offo, Ghent, Belgium
- Déjeuner sur l'herbe, PAM, Velzeke, Belgium
- 18th independent arts festival, St- Niklaas, Belgium
- LeerExhibition, MARTe, Herford, Germany
- 2005 1 STORY, HISK, Antwerp, Belgium
- Open veld, KASKA, Antwerp, Belgium
- Ché face?, HISK, Antwerp, Belgium
- Artchipel, Antwerp, Belgium
- 2004 KOMASK, KASKA, Antwerp, Belgium
- 2003 Kom asjebließ kijken, G&P Galerie, Antwerp, Belgium

Florentijn Hofman

*1977 Delfzijl, the Netherlands - lives and works in Rotterdam

EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 Aqua Metropolis Osaka 2009, Osaka, Japan
- Berlage in beeld, Art Zuid, Amsterdam
- Twente Biennale, Hazemeier Holec (De Creatieve Fabriek), Hengelo
- Dushi, West, The Hague
- GOAL!, CBK Rotterdam, Rotterdam
- Zoom out, Hasselt, Belgium
- Festival aan de Werf, Utrecht
- Two Treehouses, The Hague
- 2008 Tier+Mensch, Nuremberg, Germany
- Mooi van Ver, Tent, Rotterdam
- Mostra SECS de artes 08, São Paulo, Brazil
- Kunst & Vormgeving op stand, Wassenaar
- Beek als bron, Beverwijk
- Salon@M2R, Rotterdam
- Zomerzone, Museum Het Domein, Sittard
- Instant Urbanism, Glaspaleis, Heerlen
- 2007 Zirkus Zeppelin, province South Holland
- Instant Urbanism, Swiss Architecture Museum, Basel, Switzerland
- Estuary Biennale, St. Nazare, France
- Uvedate, NAI, Rotterdam
- 2006 Sightlines, Rotterdam
- Paal 5, Schiermonnikoog
- Kunstkavel, Amersfoort Uathorst
- Nederland-België / België-Nederland, Fort Ellewoutsdijk, Zeeland
- Campagne voor Oranje, Nighttown, Rotterdam
- Kunst van hier tot ginder, Okkenbroek
- Urban Explorers Festival, Dordrecht
- Boumbaclaque, Dak'art OFF, Dakar, Senegal
- Vademen/, Stadsgalerij Heerlen, Heerlen

- 2005 De Grote Beheershow, Krabbeplas, Vlaardingen
- Sprookjesstad, CBK Rotterdam, Rotterdam
- Bengaals vuurwerk, Oudegracht, Utrecht
- Crossing Border Festival, Kunstgebouw Zuid-Holland, The Hague
- Stauraum, West, Preview Berlin, Germany
- Perceptie, ambacht, schaal, tactilititeit, Jan van Hoof Galerie, 's Hertogenbosch
- En Vacance, West, The Hague
- DHL van, a travelling lie
- 2004 Museum van Nagsael, Rotterdam
- Beukelsblauw, Rotterdam
- Muskusrat, Nieuwerkerk aan den IJssel
- off-corso, Rotterdam
- 2003 De Reus van Vlaardingen, De Strip, Vlaardingen
- Jaar van de Boerderij, public authorities, Leens
- Bruut!, Showroom MAMA, Rotterdam
- TNT car, a travelling lie
- Streets of golden, Met andere ogen, Schiedam
- The art garden, Hortus botanicus, Amsterdam
- 2000 Kernwasser Wunderland, Kalkar, Germany
- Kennst du Hofman?, Galerie Aroma, Berlin, Germany
- Voetballers op het dak, off-corso, Rotterdam
- 114 koi's, NDSD-werf, Amsterdam

Harmen de Hoop

*1959 the Netherlands – works and lives in Amsterdam and Rotterdam

EXHIBITIONS

- 2009 New nature reserves and the animal liberation front, West, The Hague
- Expectations, Galerie Situ, Aalst, Belgium
- US and THEM, Václav Špála Gallery, Prague, Czech Republic
- Natural Balance, Girone, Spain
- Resampling, Showroom Stichting Gang, Arnhem
- Activism Doubt, De Veemvoer, Amsterdam
- Actions: What You Can Do With the City, Canadian Centre for Architecture, Montréal, Canada
- Pimp my sculpture, SOLV Art Webgallery, Amsterdam
- Verstand van Smaak, TAC, Eindhoven
- Back to the future, De Gele Rijder, Arnhem
- 2008 Pop Pop Kablaam!, Nieuwe Vide, Haarlem
- Art-crumbles #5, Art Crumbles, Nijmegen
- NP3, Groningen
- Kunstuvalai, Westergasfabriek, Amsterdam
- 3 Haagse beelden, Baracca, The Hague
- Pop Pop Klablaam, Nieuwe Vide, Haarlem
- Preview Berlin, Berlin, Germany
- Back to the future, CBK, Arnhem
- Verstand van smaak, TAC, Eindhoven
- Actions: What You Can Do With the City, Canadian Centre for Architecture, Montréal, Canada
- 2007 Scènes, rekwisieten en andere opties, West, The Hague
- Urm die Ecke, Kulturpalast Wedding, Berlin, Germany
- Utrecht Manifest - Biennial for social design, Utrecht
- Het weiland dat beroemd wilde worden, 13HA, Heeswijk-Dinther
- Den Haag Sculptuur, The Hague
- Urban Design, RAI, Amsterdam
- Videobusstop, NP3, Groningen
- Toekomstig Erfgoed, Stroom, The Hague
- 2006 Niemandsland, Kraithuis, 's Hertogenbosch
- rotterdam [inter]national, artstore kunstambassade, Rotterdam
- De Inkijk, SKOR, Amsterdam

- PrintROOM, Bureau, Salford, UK
- 2005 De Wereld van Witte de With, Rotterdam
- Beeldnomaden, UNIT, Alkmaar
- Around Vondel lake, Public space with a roof, Amsterdam
- One-day-expo, Erasmus Universiteit, Rotterdam
- 2004 One-day-expo, Erasmus Universiteit, Rotterdam
- Lilliput, De Melksalon, Arnhem
- One-day-expo, Erasmus Universiteit, Rotterdam
- One-day-expo, Erasmus Universiteit, Rotterdam
- Foto-shop, De Verschijning, Tilburg
- Specifieke Plekken, Stroom, The Hague
- 2003 Thuis/Alhambra, Museum Het Valkhof, Nijmegen
- 2002 The Shop, Room, Rotterdam
- Tent, Rotterdam
- Room, Rotterdam
- To go to, Hortus-tunnel, Amsterdam
- Land, IJburg, Amsterdam
- 2001 Galerie Ron Mandos, Rotterdam
- Ingekomen stukken, Stroom, The Hague
- 2000 Niggendijk, Groningen
- Unlimited-nl #3, De Appel, Amsterdam
- Duende, Rotterdam
- Alledaagse verplaatsingen, Goes
- Gemeentebelangen, Leeuwarden
- 1999 Stroom, The Hague
- bUG, Amsterdam
- De Parel, Amsterdam
- Wzig, Amsterdam
- Club Wat Nu, Paradiso, Amsterdam

David Horvitz

* 1981 Los Angeles, USA - works and lives in New York, USA

EXHIBITIONS

- 2009 Session...Words, Am Nuden Da, London, UK
- Sign/Co-sign, Light & Wire Gallery, Miami, USA
- Get Free %, Golden Parachutes, Berlin, Germany
- Young Collector's #1, Sign, Groningen
- Tell me everything, as you remember it, Creative Research Laboratory, Austin, Texas, USA
- PART og der Gedanken zur Revolution, Speck's Hof, Leipzig, Germany
- NIGHT VISION, Dusk, Vancouver, Canada
- The Fuzzy Set, LA ART, Los Angeles, USA
- Evading costumes, Brown, London, UK
- Involved, Socially, Triple Base, San Francisco, USA
- Impossible to See the Whole Thing at the Same Time, Believe Inn, Chicago, USA
- The wild so close, Or Gallery, Vancouver, Canada
- Light & Wire, Circus Gallery, Los Angeles, USA
- Public Space One, Iowa City, USA
- Unintended uses, Nexus, Philadelphia, USA
- 2008 Always immediatley releasing, Light & Wire Gallery, Los Angeles, USA
- I will send you a photograph of the sky, West, The Hague
- Here Is Where You'll Find Me, The Lab 101 Space, Culver City, USA
- Egoe's Day Glow, 533 Gallery, Los Angeles, USA
- Lucky Dragons, East River Amphitheater, New York, USA
- To A Sunset In Palos Verdes, siteLA, Los Angeles, USA
- California as Paradox: Imagined Communities, Fort Gallery, San Francisco, USA

Maarten Janssen

*1965 the Netherlands - works and lives in Rotterdam & Berlin, Germany

SOLO EXHIBITIONS

- 2008 NYE, Conclab, Rotterdam
- 2007 Ondag/undaySupermedium, The Hague
- Minimal Damage, Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Germany
- 2006 Transresistor, Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Germany
- 2003 De kromme van Tent, Tent, Rotterdam

GROUP EXHIBITIONS

- 2009 Room 2, Galerie Tatjana Pieters, Ghent, Belgium
- o.T., Forgotten Bar, Berlin, Germany
- Dark Chinese room, Mühlenstrasse 63, Berlin, Germany
- null-dreiundreizig, Sketch Matinee, Düsseldorf, Germany
- Toeval, Galerie Phoebus, Rotterdam
- Kunst zonder publiek, De Fabriek, Eindhoven
- The drowning of..., Supermedium, Berlin, Germany
- 2008 Neut rali taet, Lausitzerplatz 15, Berlin, Germany
- Art against culture, Pictura, Dordrecht
- Vlaknaast, Hervormde Kerk, Dordrecht
- Neueröffnung #3, Autocenter, Berlin, Germany
- 2007 One night wonder, Weinberg Park, Berlin, Germany
- Fresco II, De Fabriek, Eindhoven
- Viewing club Hatsplus, London, UK
- Very selected, Galerie Michael Zink, Munich, Germany
- 2006 Kitchen, Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Germany
- #2 awareness, Supermedium, The Hague
- #1 repeat the 1st day, Supermedium, The Hague
- Geiger Autocenter, Berlin, Germany
- 2005 Acces, Consortium, Amsterdam
- Stauraum, West, Preview Berlin, Germany
- Decision-machines, West, The Hague
- Silent movements, De Player/Plainbar, Rotterdam
- 2004 Prospecten v.n.v.s., Tent, Rotterdam
- Duende Open, Duende, Rotterdam
- Verkeerstoren Ypenburg, The Hague
- 2003 Unslept house, Hooghuis, Arnhem
- 2002 1000 drawings, Artists Space, New York, USA
- Schilderijen/tekeningen, Reuten Galerie, Amsterdam
- 2001 Abstract, Reuten Galerie, Amsterdam
- m/final, Room, Rotterdam
- 2000 Gedobbelde schilderijen, Reuten Galerie, Amsterdam
- Loop (Berlin)/Duende, Duende, Rotterdam

Oskar de Kieft

*1968 Renkum, the Netherlands — works and lives in Utrecht

EXHIBITIONS

- 2008 Twins & bikes, West, The Hague
- De Nieuwe Salon 2008, Altrecht, Utrecht
- Tien Spirit, De Kunstlinie, Almere
- 2007 Kunstvaarroute, KUR, Amersfoort
- 2006 Cycle vision, Circuit Zandvoort, Zandvoort
- 2005 PROTO, De Fabriek, Eindhoven
- SCAR, De Vishal, Haarlem
- 2004 Eindelijk iets functioneels, De Player, Rotterdam
- Werk in Kunst, MEERtv, Utrecht
- 2003 A sweet Car named Desire, Garage Zwart, Zaandam
- 2002 Energetik, CBK Groningen, Groningen
- De qe Salon, Centraal Museum, Utrecht
- 40% Architecture, Inmo Gallery, Los Angeles, USA

Peter Luining

*1961 Hoogkerk, the Netherlands – works and lives in Amsterdam

SOLO EXHIBITIONS

- 2007 Systems 1997 - 2007: From Geometric Software Formalism to Obsolete Hardware Walks, Büro Empty, Amsterdam
2003 Cyberlounge, Museo Tamayo, Mexico City, Mexico

GROUP EXHIBITIONS

- 2009 Impakt, Galerie Van den Berge, Goes
— Festival de Arte Digital, Belo Horizonte, Brazil
— One Nest Stand, Nest, The Hague
2008 Unfinished Business, Medienturm, Graz, Austria
— Urban Explorers Festival, Dordrecht
— Art Amsterdam, RAI, Amsterdam
2007 Paulo Post Futurum, Breda's Museum, Breda
— NetSpace: viaggio nell'arte della Rete, MAXXI, Rome, Italy
— Art Rotterdam, Rotterdam
2005 Up2Date, Electron, Breda
— Piemonte Share Festival, Torino, Italy
— META.morfosis, MEIAC, Badajoz, Spain
— Transgress, Medienturm, Graz, Austria
— Artefact Festival, Leuven, Belgium
— Transition, West, The Hague
2005 Time Canvas Festival, MuHKA, Antwerpen, Belgium
— Stauraum, presentation for West, Preview Berlin, Berlin, Germany
— New Langton Arts, San Francisco, USA
— Vaerk, Knapstrup Kulturfabrik, Copenhagen, Denmark
— Sonar 2005, Barcelona, Spain
— Art Frankfurk, solo presentation for Büro Empty, Frankfurt, Germany
— Blue Loft, Lokaal 01, Breda
— Arco, MEIAC, Madrid, Spain
2004 Korea Webart Festival, PC Bang, Seoul, South Korea
— BananaRAM, Ancona, Italy
— Readme software art festival, Aarhus, Denmark
— P2P, Postpartum, Los Angeles, USA
2003 The emergence of the soundengine, Belkin Satellite, Vancouver, Canada
— Abstraction Now, Künstlerhaus, Vienna, Austria
— Version 3, Museum of Contemporary Art Chicago, USA
— Transcodex@Boston, Cyber Arts Festival, Boston, USA
— Rumori, De Balie, Amsterdam
2002 Kimaf, Kiev, Ukraine
— Cybersonica, Institute of Contemporary Art (ICA), London, UK
— Cinema Sounds Synergy I, De Appel, Amsterdam
2001 Multiple Personalities, Haines Gallery, San Francisco, USA
— pointerpointerpointerpointerpointerpointer, W139, Amsterdam
— Lopend Beeld, Nieuwe Vliet, Haarlem
— Emaf 01, Osnabrück, Germany
— Absolut L.A. Biennale, Robert Berman Gallery, Los Angeles, USA
2000 Eight Days, Luxus, The Hague
— PICAF, Busan, South Korea
— dot.nu, U2, Rotterdam
— World Wide Video Festival, Amsterdam

Marius Lut

*1976 The Hague, the Netherlands - works and lives in Amsterdam & The Hague

SOLO EXHIBITIONS

- 2009 Galerie Donald Browne, Montréal, Canada
2003 Laurens en Laurens, The Hague

GROUP EXHIBITIONS

- 2009 Bosman, Goetschalckx & Lut, West, The Hague
RijksakademieOPEN 2009, Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam
— Art Amsterdam, group presentation for West, RAI, Amsterdam
2008 Next Chicago The Merchandise Mart, Chicago, USA
— RijksakademieOPEN 2008, Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam
— Can't, Aschenbach & Hofland Galleries, Amsterdam
— Marius Lut & Bas Schevers, West, The Hague
2007 Billytown 2007, Billytown, Rijswijk
— Bureau voor hedendaags avontuur, Den Haag Sculptuur, The Hague
2006 Free range, 1646, The Hague
— Naked and maybe sexy, Museu Empordà, Figueres, Spain
2005 Billytown 2005, Billytown, Rijswijk
2004 Billytown, Rijswijk
2003 Stand van zaken, Stroom, The Hague
— Billy. Dutch art in Venezia, Spiazzi, Venice, Italy

Dane Mitchell

*1976 Auckland, New Zealand – works and lives in Auckland, New Zealand

SOLO EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 Minor Optics, DAAD, Berlin, Germany
— Bending Light, Starkwhite, Auckland, New Zealand
— Happy Hours (with Matt Keegan), The Office, Berlin, Germany
— Hopeless (with Scott Donovan), Institute of Contemporary Art Newton, Sidney, Australia
— Calling the dogs, Hirschfeld, Berlin, Germany
2008 A guest, A host, West, The Hague
— Conjuring Form - Art Statements, Art 39 Basel, Basel, Switzerland
— Invocations, Gertrude Contemporary Art Spaces, Melbourne, Australia
— Inaugural Curse, Institute of Modern Art (TCB Space), Brisbane, Australia
2007 Barricades, Starkwhite, Auckland, New Zealand
2006 The Shelter or A Fear of the Touch of The Unknown, A Gentil Carioca, Rio de Janeiro, Brazil
2005 Present Surface of Tell, The Physics Room, Christchurch, New Zealand
— Empires, Starkwhite, Auckland, New Zealand
2004 Analysis, A Gentil Carioca, Rio de Janeiro, Brazil

GROUP EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 For keeps, Auckland Art Gallery, Auckland, New Zealand
— For F sake, Te Tuhi, Auckland, New Zealand
2008 Abre Alas, A Gentil Carioca, Rio de Janeiro, Brazil
— The Leisure Suite, The Leroy Neiman Gallery, Columbia University, New York, USA
2007 Mystic Truths, Auckland Art Gallery, Auckland, New Zealand
— Rules of Engagement, Westspace, Melbourne, Australia
2006 Local Transit, Artists Space, New York, USA
— Trans Versa, Museo de Arte Contemporaneo, Santiago, Chile
— Free New Zealand Art, Para/Site, Hong Kong
— Don't Misbehave! Scape Biennial, Christchurch Art Gallery, Christchurch, New Zealand
2005 Free New Zealand Art, ARTSPACE, Auckland, New Zealand
2004 Remember NZ, NZ Pavilion, São Paulo Biennale, São Paulo, Brazil
— Infiltrate, Substation, Singapore

Jasper Niens

*1980 Zwolle – works and lives in Rotterdam

EXHIBITIONS

- 2009 5 rooms, Nada Miami, Miami, USA
— 35, West, The Hague
— Handicap Principle II, Art Forum Berlin, Berlin, Germany
— Untitled, ArtZuid, Amsterdam
— NYE Con Fusion, ConClub, Rotterdam
2008 La Condition Humaine, Hommes, Rotterdam
— Tent Academy Awards, Tent, Rotterdam
— Op Zuid, CBK Rotterdam, Rotterdam
— Tom de Groot, Mark Vincent Houston and Jasper Niens, West, The Hague
2007 Installation with 10 doors, Conclub, Rotterdam
— The handicap principle I, West, The Hague
— 196 walls, Gogbot, Enschede
2006 Positive volume, with Thijs Ewouts, Rotterdamse Schouwburg, Rotterdam
— Met Stip, GEM, The Hague
2005 Sense in Place, Zaragoza, Spain
— Installation with Bojan Orlie and André ten Broeke, Oude Kerk, Amsterdam
— Gbg, Rhoon
— 200 walls Sunsation, Flevopolder
— Onderkomen, P|||||AKT, Amsterdam
2004 Tiktak Bow&Wow, with André ten Broeke, Hengelo
— Grashouder, with André ten Broeke, Kunststadai, Amsterdam
2003 Safe the flat, with André ten Broeke, Zwolle
— QI-kunsteland, with Karmel Verschuren, Rotterdam
— Automat, Zechs, The Hague
2001 Shaped Place, Kloster Bentlage, Rheine, Germany

PROJECTS

- 2009 Scenography for 'Alleen op de wereld', Theater Bonheur, Rotterdam
2008 Scenography for 'Karakter', Theater Bonheur, Rotterdam
2007 Assignment for NHTU in commission of Lokaal 01, Breda
— Projectspace Wohlfahrt, with colleagues, Rotterdam
— Highway for Charlois, with Thijs Ewouts, Rotterdam
2006 Blixembosch, assignment in commission of SKOR, Eindhoven
— Permanent soundpiece for WWWW with Karmel Verschuren and Thijs Ewouts, for Poetry International, Schouwburgplein, Rotterdam
— New Canvas 2006 Poetry & Art, with Karmel Verschuren and Thijs Ewouts, for Poetry International, Rotterdam
2005 New Canvas 2005 Poetry & Art, with Karmel Verschuren and André ten Broeke, for Poetry International, Rotterdam
— Deuren Kleuren, with Jaap Verheul, Wolphaertstraat, Rotterdam
— Foundation Studio NL 010804
2004 Videocontext, with Ana Fernandez, Studio Pompstraat, Rotterdam
— Studio Pompstraat, opening with Karmel Verschuren and André ten Broeke, Rotterdam
2003 Projectspace, Wohlfahrt, Rotterdam
2002 Opening the Minkmaatstraat, public tunnel, Enschede
— The Inflatable Disco Trophy, multi-functional car with Thijs Ewouts

Arienne Olthhaar

*1970 Berkel & Rodenrijs, the Netherlands - works and lives in The Hague

EXHIBITIONS AND SCREENINGS (SELECTION)

- 2009 Mikroplan, Delikatessenhaus, Leipzig, Germany
— West, The Hague
— Ondertussen, Stroom, The Hague
— European Media Art Festival, Osnabrück, Germany
2008 Doclisboa, International Documentary Festival, Lisbon, Portugal

- Black Cube 10, Arti et Amicitiae, Amsterdam
— Mediations II, MONA Inner spaces, Poznan, Poland
— Dutch Punch, NCCA; Moscow, Club Amsterdam; Yaroslavl, Sergey Kuraykin Modern Art Center, St. Petersburg, Russia
— Camouflash, Das Verschwinden in der Kunst, Prager Spitze, Dresden, Germany
— Lost Spaces, Videox, Zurich, Switzerland
— Filmmuseum Experimenter, Filmmuseum Amsterdam, Amsterdam
— Shortly speaking Dutch, Kino.lab, CCA, Warsaw, Poland
— Tier-Mensch, with Marjolein van der Meij, Zentrale Ausstellungshalle, Nuremberg, Germany
— Hoefkade 698, with Marjolein van der Meij, a private house, The Hague
— Close Watch, IFPF, Rotterdam
— Videox, Zurich, Switzerland
— Das Verschwinden der Kunst, Unoactu, Dresden, Germany
— Dark House, San Francisco Cinematheque, San Francisco, USA
— VHS festival, with Marjolein van der Meij, Rotterdam
— Tears of joy, with Marjolein van der Meij, Keizersgracht 132, Amsterdam
— Preview Berlin 08, Berlin, Germany
2007 Nutrisi Film Festival, Ruang MES 56, Yogyakarta, Indonesia
— Techno-alarm, Media Forum, MIFF, Moscow, Russia
— De ongelofelijke avond, Lost & Found, Amsterdam
— Who's in charge, IFPF, Rotterdam
2005 Verglückt nochmal, Galerie Ute Parduhn, Düsseldorf, Germany
— Attitudes, de Veemloer, Amsterdam
— Film and scenery, West, Preview Berlin, Berlin, Germany
— Pick up the pieces, Re:visie, CM studio, Utrecht
— Romantiek(?) van de spion, West, The Hague
— One of a group, Atelier als Supermedium #4, Rijswijk/The Hague
— Onion City Experimental Film and Video Festival, with Marjolein van der Meij, Chicago, USA
— Festival International d' Art Vidéo de Casablanca, with Marjolein van der Meij, Casablanca, Morocco
— Starting from Scratch, with Marjolein van der Meij, IFPF, Rotterdam
2005 PEK Festival, with Marjolein van der Meij, FilmStad, The Hague
— Red Bank International Film Festival, with Marjolein van der Meij, New Jersey, USA
— Dutch Punch, with Marjolein van der Meij, Independent Art Festival, St. Petersburg, Russia
— Stand van Zaken, with Marjolein van der Meij, Stroom, The Hague
2004 Close Encounters Openburg, with Marjolein van der Meij, Utrecht, Openburg
— International Dtour, with Marjolein van der Meij, Kino Soprus, Tallinn, Estonia
— Onion City Experimental Film and Video Festival, with Marjolein van der Meij, Chicago, USA
— Cinemataxes, with Marjolein van der Meij, Austin, Texas, USA
— Bearded Child Festival, with Marjolein van der Meij, Myles Reif Performing Arts Center Minnesota, Grand Rapids, USA
— Media City 10, with Marjolein van der Meij, Cinesoul, Seoul, South Korea
— International Short Filmfestival, with Marjolein van der Meij, Hamburg, Germany
— International Short film Festival, with Marjolein van der Meij, Oberhausen, Germany
— Media City Festival, with Marjolein van der Meij, Windsor, Canada
— DLIGHT, with Marjolein van der Meij, IFPF, Rotterdam
2003 Lost & Found, with Marjolein van der Meij, De Waag, Amsterdam
— Emphatic Exercise, with Marjolein van der Meij, Impakt Festival, Utrecht
2002 Caviadisco, with Marjolein van der Meij, GEM, The Hague
— Parking Den Haag, with Marjolein van der Meij, Stroom, The Hague
— De fantasierijke wereld der minaturen, with Marjolein van der Meij, Keller, The Hague
— PEK Festival, with Marjolein van der Meij, FilmStad, The Hague

Julien Préveux

*1974 Grenoble, France – works and lives in Paris, France

SOLO EXHIBITIONS

- 2008 Think Park, Synagogue de Delme, Delme, France
— Comment - no comment, Domaine de Kerguéhenec, Bignan, France
2007 Management Cockpit, La Vitrine, Paris, France
— Pseudo-collision, LIA, Grenoble, France
— Management of Change and Conflict, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
2004 Commotion, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
2001 Window 42, London, UK
- GROUP EXHIBITIONS (SELECTION)
- 2009 Le Travail de rivière, Le Crédac, Ivry-sur-Seine, France
— Songe d'une nuit d'hiver, Galerie Jousse Enterprise, Paris, France
2008 A Meeting between the Tragic and the Funny, Hessenhaus, Middelheim Museum, Antwerp, Belgium
— La théorie du Komplot, Komplot, Brussels, Belgium
— Re-construction, Biennial of Young Artists, National Museum of Contemporary Art, Bucharest, Romania
— I will send you a photograph of the sky, West, The Hague
— Amorph! o8, Muu Gallery, Helsinki, Finland
— Valeurs croisées, 1st Rennes Biennial, France
2007 Stratego!, Duplex / Espace d'Art Contemporain, Geneva, Switzerland
— 10th International Istanbul Biennial, Istanbul, Turkey
— Utopomorphies, Galerie António Henriques, Viseu, Portugal
— FIAC 2007, Paris, France
— Tout contre, La générale en manufacture, Manufacture nationale de Sèvres, Sèvres, France
— Group show curated by UVORK, West, The Hague
— Enlarge your practice, La Friche la belle de mai, Marseille, France
— Drôles de je, FRAC Alsace, Sélestat, France
— Can't Stop, won't stop, Galerie Nuke, Paris, France
— Around the gallery, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
— ...tout devient possible, Les abattoirs de Riom, Riom, France
— World Factory, San Francisco Art Institute, San Francisco, USA
— Sept/7, Centre culturel Maurice Eliot, Épinay-sous-Sénart, France
2006 Horizons Synthétiques, Maisons d'OEuvres, Saint-Ouen, France
— FIAC 2006, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
— Un peu plus que le monde, Le 10 neuf, Centre régional d'Art contemporain, Montbeliard, France
— Un dimanche au musée, MAC/VAL, Musée d'art contemporain du Val-de-Marne, Val-de-Marne, France
— Aujourd'hui forever, Musée d'Art et d'Histoire, Saint-Denis, France
— Listeo6 - The young art fair, Galerie Jousse Entreprise, Basel, Switzerland
— La Position du tireur couché, Le Plateau - Frac Ile-de-France, Paris
— Prise de rue, Espace Culturel André Malraux, Rosny-sous-Bois, France
— Guet-apens, La Générale, Paris, France
— Art Brussels 2006, Galerie Jousse Entreprise, Brussels, Belgium
— Re-Re, Espace Paul Ricard, Paris, France
— Pulse Contemporary Art Fair 2006, Galerie Jousse Entreprise, New York, USA
— My Way, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
— www.magasin-cnac.org/with/previeux, Le Magasin - Centre national d'Art contemporain, Grenoble, France
2005 Artronica 2005, Bogotá, Colombia
— Au-delà du Copan, Espace Paul Ricard, Paris, France
— Timeline vol. 2, Bétonsalon, Paris, France
— Art Athina 2005, Galerie Jousse Entreprise, Athens, Greece
— Rendez-vous 2005, Musée d'Art contemporain, Lyon, France
— Arbeitshaus: einatmen. ausatmen., Kunsthaus Dresden, Germany

- Attention à la marche (histoires de gestes), La Galerie, Centre national d'Art contemporain Noisy-le-Sec, Noisy-le-Sec, France
— Timeline, www.time-line.tv
2004 Apparement léger, Galerie de l'Ecole d'Art du Havre, Le Havre, France
— FIAC 2004, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
— L'horreur comique / esthétique du slapstick, Centre Pompidou, Paris, France
— Terminal Five, JFK Airport, New York, USA
— Designed in France, Made in China, Espace Paul Ricard, Paris, France
— Maison / Témoins, The Store, Paris, France
— Beijing / dezoned / Paris, Le Cube, Issy-les-Moulineaux, France
— Happy 2004 !!, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
2003 Quitte à sauver le monde, autant le faire avec style, The Store, Paris, France
— FIAC 2003, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
— La crise économique, c'est fantastique, Galerie Jousse Entreprise, Paris, France
— May your DV be with you, Palais de Tokyo, Paris, France
— Ne pas tourner le viseur vers le soleil, Centre d'Art contemporain, Brétigny-sur-Orge, France
2002 Festival Accès-s 02, Pau, France
— Objets de réflexion, Le Plateau, Paris, France
— Splash, Paris Project Room, Paris, France
— Dehors-dedans, Glacières, Bordeaux, France
2001 Temporary Future, School of Fine Art, Nottingham, UK
2000 MIKSE, CAMAC, Centre d'Art contemporain, Marnay-sur-Seine, France
— En vue, Galerie du Vidéographe, Montréal, Canada
— La nuit des vidéastes, Cologne, Germany
— Écrans sauvés, Grenoble / Métafort, Laboratoires d'Aubervilliers, Aubervilliers, France
— Galerie Anton Weller, Paris, France
1999 48th Venice Biennale, invited by Costa Vecce, Venice, Italy
— FIAC 1999, Galerie Anton Weller, Paris, France
— Galerie de l'Alliance française, Montevideo, Uruguay
— Printemps du Québec, Icône, Paris, France
— Playtimes, Ecole supérieure d'Art, Grenoble, France
1998 Déplacements, Galerie Anton Weller, Paris, France
— VideoEx, Zurich, Switzerland
— Circuits, Lausanne, Switzerland
— GLASSBOX open : In Vitro, Glassbox, Paris, France
— Kunsthaus Zürich, Zürich, Switzerland

Keiko Sato

*1957 Iwaki-city, Japan – works and lives in Nijmegen

SOLO EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 How to tell a story of my father, Galerie De Expeditie, Amsterdam
2008 Tabularium 4, CBK Gelderland, Nijmegen
2006 Project studio Berlin, organized by Fonds kbkob, Berlin, Germany
2004 Project of the Rijksgebouwendienst, Ministerie van SZW, The Hague
— Paraplufabriek, Nijmegen
2003 De Gele Rijder, Arnhem
2001 Chisenhale Gallery, London, UK
— Galerie De Expeditie, Amsterdam
1999 Galerie De Expeditie, Amsterdam
1998 Project with Berenbroek Architectonische Vormgeving Royal PBNA, Arnhem
1997 Beam, Nijmegen
— Maal-Tijd, Ultima Thule, Amsterdam
— Galerie De Expeditie, Amsterdam
1996 Raum Aktueller Kunst, Vienna, Austria

- Lokaal 01, Breda
- Mum's Tattoo, SienLa, Antwerp, Belgium

GROUP EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 Everyday life, another space, and Art complex, Kanagawa Prefectural Gallery, Yokohama, Japan
- Art, Migration and Identity, IFAA 2009, Oude Kerk, Amsterdam
- B-sides and Rarities, Lokaal 01, Breda
- West, The Hague
- Jeugdronde. Over opus één en opus min één, LLS 387, Antwerp, Belgium
- 2008 Art, Migration and Identity, IFAA 2008, Arnhem
- Dichter op de huid, Fort Asperen, Acoy
- 2007 Art Rotterdam, Galerie de Expedite, Rotterdam
- Plakjes en tak, Supermedium, The Hague
- 2006 Landschaften, The Japan Foundation, Cologne, Germany
- 2005 Museum Het Valkhof, Nijmegen
- 2004 Achterland en Achterdocht, Lokaal 01, Antwerpen, Belgium
- 2003 Wild Life, garden of Markus Ambach (artist), Neuss, Germany
- Alhambra, a project of Colourful City Circus, Museum Het Valkhof, Nijmegen
- La Circa, de Veemboer, Amsterdam
- 2002 Ökonomien der Zeit, Museum Ludwig, Cologne, Germany
- Different States, Spacex Gallery, Exeter, UK
- Euregio Kunstpreis, ArToll Kunstlabor, Bedburg-Hau, Germany
- 2001 Biënnale Gelderland, Museum Het Valkhof, Nijmegen
- Prodigal Prodigy, White Box, New York, USA
- 2000 Provincial Centrum voor Beeldende Kunsten - Begijnhof, Hasselt, Belgium
- Because a fire was in my head, South London Gallery, London, UK
- Everything needs time, Honiton Festival, St. Michael Church, Spacex Gallery, Honiton, Exeter, UK
- Continental Shift, Ludwig Forum, Aachen, Germany
- Hotel, CBK Gelderland, Nijmegen
- 1999 Smooth Space, De Brakke Grond, Amsterdam
- Real time @ Zoersel '99, Zoersel, Belgium
- Reworkings. Untitled, De kabinetten van de Vleeshal, Middelburg
- 1998 The kindness of stranger, W139, Amsterdam
- European Culture Month, Nexus, Linz, Austria
- Power Up, Museum voor Moderne Kunst, Arnhem
- Multiplicity, W139, Amsterdam
- De droom van een fontein, De kabinetten van de Vleeshal, Middelburg
- Re:Zero-o, Art et Amicitiae, Amsterdam
- 1997 Tussen de mazen, Kunstraum Innsbruck, Innsbruck, Austria
- Booster Up Dutch Courage, Los Angeles, USA
- 1996 Zero Time, 24 Nun Street, Newcastle upon Tyne, UK
- De Appel, Amsterdam
- 1995 Quarters, Bonnefantenmuseum, Maastricht
- Wrong Sun, W139, Amsterdam

Bas Schevers

*1977 Boxtel, the Netherlands - works and lives in Ghent, Belgium

EXHIBITIONS

- 2009 If Only I Could Be More Like You, Eerste Jacob van Campenstraat 59, Amsterdam
- La Conquête De l'Espace, HISK, Ghent, Belgium
- Playground, STUK, Leuven, Belgium
- Marius Lut & Bas Schevers, West, The Hague
- Art Is Only A Feeling, KOVOOS Hal, Eindhoven
- Watou 2009, Watou, Belgium
- Personal Effects, HotelMariaKapel, Hoorn
- First Things First 3, CCNOA, Brussels, Belgium

- De Prijs Finale, De Fabriek, Eindhoven
- 2008 Sign, Groningen
- HISK Open Studios 2008, HISK, Ghent, Belgium
- Art Brussels, Brussels, Belgium
- 2007 Een of meerdere werken, Moira, Utrecht
- MMOG, Düsseldorf, Germany
- Kofnie, zap weer die vork, Kunsthuis SVB, Beestervlaag
- Edit Festival, Strip S, Eindhoven
- Salon X, NBKS, Breda
- 2006 De Altijd Prijs prijs 1, De Fabriek, Eindhoven
- Kunstvlaai, Westergasfabriek, Amsterdam
- Typische, goede kunstwerken in MDF, De Overslag, Eindhoven
- 2005 NBKS, Breda
- Het Werk, Stichting KOP, Breda
- performance, PACT, Amsterdam
- 2004 Me in front of, Artis, 's-Hertogenbosch
- Stichting Doe-fixie, Breda
- Hern'Nex, Lokaal 01, Antwerp, Belgium
- 2003 Galerie Liesbeth Lips, Rotterdam
- Eenzaam zonder God, Lokaal 01, Antwerp, Belgium
- MU, Eindhoven
- 2002 Paviljoen Wolfslaar, Breda
- De Overslag, Eindhoven
- 2001 Stichting BOA, Breda
- A(rt)ssenede, Assenede, Belgium
- Final show Post St. Joost, Dordrecht
- Artis, 's-Hertogenbosch

Ejderkan A Tastekin

*1978 Germany – works and lives in The Hague

EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2009 From square observation, Moira, Utrecht
- Twins & bikes, West, The Hague
- 2008 ARTIo8, The Hague
- GROUND 3 Art Festival, Anna, The Hague
- Graduation exhibition, KABK, The Hague
- Untitled: artist are in building, former KPN building, The Hague
- 2007 Offene Ateliers, Triptychon, Münster, Germany
- Truly Wonderful Johannes Sz, The Hague
- Life and the question of identity Johannes Sz, The Hague
- 2006 Royal Gallery KABK, The Hague
- Groeten uit..., Kwartel, Kijkduin, The Hague
- KABK, The Hague
- 2005 KABK, The Hague
- Portraits in development, KABK, The Hague

West is gevestigd in een prachtig gerestaureerd zeventiende-eeuws herenhuis, gelegen aan één van de pittoreske grachten van Den Haag; de galerie heeft een internationaal tentoonstellingsprogramma ontwikkeld waarbij kunstwerken worden getoond die een uitdaging zijn voor de conditionering van de kijkers en hun perceptie van de kunst.

In het bijzonder stelt dit soort werk de verwachtingen op de proef waarmee een kunstwerk wordt waargenomen: als producten die een tamelijk onschuldig bestaan leiden aan de muren en op de vloeren van galeries (tot ze door verzamelaars worden aangeschaft en dit bestaan voortzetten in een woonkamer) of in kunstinstellingen zoals musea (waar ze hetzelfde doen voor een groter publiek en dan gelegitimeerd door de 'officiële autoriteiten').

In plaats van deze functie te vervullen in dit comfortabele continuüm – een vicieuze cirkel van handelaren, verzamelaars, kunstprijzen en marktwaarde – eisen de werken die bij Galerie West worden getoond een andere vorm van betrokkenheid van het publiek.

Vaak wordt daarbij gebruik gemaakt van 'nieuwe media' met een vluchiger aanwezigheid dan het statische schilderij of beeldhouwwerk en het domein van de kunst uitgebreid naar het dagelijkse leven, soms met vaak minimale maar veelbetekende ingrepen in de publieke ruimte of door een kritisch gebruik van de elementen van de massamedia in de context van de kunstgalerie.

In sommige gevallen komen die kunstwerken zelfs onze privé-ruimte binnen en maken ze de kijkers tot deelnemers; ze bepalen hun gedrag in de galerie door letterlijk als concrete obstakels te fungeren die alleen kunnen worden bedwongen met de hulp van andere kijkers/deelnemers, waarmee de onderlinge afhankelijkheid van mensen op microniveau wordt blootgelegd en een indicatie wordt gegeven van de codificatie van het menselijk gedrag en het publiek tijdens dit proces tegelijkertijd bewust wordt gemaakt maakt van de eigen conditioneringen. Terwijl mensen hun weg proberen te vinden op dit onbekende terrein, vormen de bewegingen in de ruimte die daar het gevolg van zijn op zichzelf een onvoorspelbare choreografie.

Dit soort kunst straalt een soort urgentie uit: hier staat iets op het spel. De kunstwerken zijn nooit vrijblijvend omdat ze op een persoonlijk, sociaal en politiek niveau doordringen in de fundamenteen van de menselijke interactie zelf. Dit is kunst die oprocht en intens betrokken is bij de wereld, kunst die geen ontkenning accepteert, tegelijkertijd weerspannig is en weigert zich met het publiek te verstaan anders dan op haar eigen voorwaarden. Er moet moeite voor worden gedaan om een relatie aan te gaan met deze kunstwerken, waardoor deze vervolgens hun speciale esthetica kunnen tonen door beeld en gedrag te combineren tot een uiteindelijk verheffende en verlichtende ervaring.

PHILIP PETERS

Situated in a carefully renovated seventeenth century town house alongside a picturesque Hague canal, West has been developing an international programme of exhibitions showing artworks that challenge the conditioning of the public's perception of art.

More specifically it is concerned with challenging expectations as to the way artworks are perceived as commodities leading a relatively harmless existence on gallery walls and floors until being bought by collectors – and continuing this existence in private homes – or art institutions such as museums – and doing the same in the public eye at large being legitimized by 'official authority'.

Rather than functioning in this comfortable continuum – a vicious circle of dealers, collectors, trophies and market value – the artworks shown by Gallery West demand a different kind of involvement from the public.

Often deploying 'new media' with a more volatile presence than the average painting or sculpture the domain of art is expanded into everyday life, be it through often minimal but telling interventions in public space or by critically using elements of mass media in the context of the art gallery.

In some cases the artworks even enter our private space and turn the viewers into participants by determining their behaviour in the gallery, by literally functioning as concrete obstacles which can only be overcome through the help of other viewers/participants, thereby revealing people's interdependence on a micro level and thus functioning as an indication for the codification of human behaviour, while making the public aware of their own conditioning in the process. The resulting movements in space also take on an unpredictable choreography of their own while people try to find their way in unfamiliar territory.

This kind of art radiates a certain urgency: something is at stake here. The artworks are never noncommittal as they probe the very foundations of human interaction on a personal, social and political level. This is art that is profoundly involved with the world, art that doesn't take no for an answer while simultaneously being obstinate and refusing to meet the public on other than its own terms. An effort is required to relate to these artworks which will then also reveal their special aesthetics to combine image and behaviour into an ultimately uplifting and enlightening experience.

PHILIP PETERS

ANNUAL 02
SEPTEMBER 2008 - DECEMBER 2009

Text: Philip Peters
Translation: Tiny Mulder
Photography: Jhoekko
Editing: Doris Ebner
Graphic design: Marie-José Sondeijker & Dik Visser
Printing: Ando, Den Haag
Published by: West
Edition: 600

Typeface: Fakir by Underware

Fakir is a Hindu ascetic or religious mendicant, especially one who performs feats of magic or endurance. The well known feats performed by them include sitting steadily on a bed of nails and walking on burning coals.

Blackletter was a script used throughout Western Europe from approximately 1150 to 1500. It continued to be used for the German language until the 20th century.

Fakir, a blackletter with a holy kiss is a contemporary interpretation of gone letterforms with origin in blackletters. More precisely, the construction is based on a broad nib *textura*, with lots of broken, edgy, interrupted strokes - try to sit on a nail bed and you'll know why fakirs like to read just these kind of fonts! After being abandoned for some time (not accepted, nearly forbidden), Fakir is a blackletter for the 21st century. Here and now.

ISBN 978-90-79917-03-7

With kind support of Gemeente Den Haag.

We would like to thank all the artists, participants, supporters and friends for their invaluable help in realising the exhibitions at West.

West

Groenewegje 136
2515 LR Den Haag
the Netherlands
+31 (0)70 392 53 59
www.galeriewest.nl
info@galeriewest.nl

Contact: Marie-José Sondeijker

